Ч. 185. Пятниця 30 (17) серпня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатанї вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Становище ґр. Штірґка. — Справа конференций соймових. — Інтриґа каналова і друга сензация. — Заколот в Туреччині.

Президент мінїстрів ґр. Штірґкг виїзджає сими днями з Кальтенляйтґебен, де відбував курацию і приїзджає до Відня. У Відни поріщить ся, чи ґр. Штірґкг і надальше задержить президентуру мінїстрів. Здає ся, що так стане ся, бо стан здоровля ґр. Штірґкга, як кажуть, єсть зовсім добрий а Корона бажає собі того, щоби він і надальше остав ся на стоїм становищи.

„N. fr. Presse" доносить: Як звістно, єсть намір, заким зачнуть ся наради комісиї для соймової реформи виборчої у Львові, скликати президиї польских і руских клюбів в цїли відбутя конференций. На конференциях тих мають бути обговорені основи, на яких наступить евентуальне зближенє що до спірних справ, універсітетскої і реформи виборчої до сойму. Ті конференциї були проектовані на перші днї місяця вересня. Як довідуємо ся з добре поінформованого жерела, запрошеня на ті конференциї доси не вислано і здає ся, що наради ті як також збори комісиї для соймової реформи виборчої галицкої будуть відложені.

„Słowo Polsk." принесло було оногди вість, що будову каналу в Галичині здержано. Вість ту, котра сталась була серед польскої суспільности, інтересованої сею будовою, сензациєю дня та викликала не мале занепокоєнє, назвала „Gaz. poranna" „інтриґою" і постарала ся зараз здемаскувати ту інтриґу. На основі інформациї у підприємця будови інжинїра Родаковского стверджує згадана ґазета, що ся вість єсть зовсім неправдива, чого найліпшим доказом може бути хоч би тота обставина, що якраз в найблизшім часї мають приїхати до Кракова три мінїстри Длуґош, Трнка і Рeслер головно в тій цїли, щоби придивити ся роботам около каналів. То пусте балаканє о відкликаню робітників з будови каналів і призначенє їх до робіт около реґуляциї Висли, бо робітники ті походять з околиць Бржезьніци, де переводять ся роботи каналові, мають иншу систему платнї як в Кракові при реґуляциї Висли і не згодили би ся на то, щоби їх перенесено.

Більшу сензацию, бо таку, що заносить війною, подають „Narod. Listy" в депеші з Будапешту. До згаданої ґазети доносять: В купецких кругах в Будапештї говорять вже від давна о близькім маршу австро-угорскої армії до Санджаку, Новий Базар і до Солуня а на потверджене того додають, що в Босні і Герцеґовині сконцентровано велику силу войска, так, що можна говорити о мобілізациї, скоро в угорских залогах позістали лиш незначні відділи. Чутка о евентуальнім відкликаню маневрів в полудневій Угорщині стоїть також в звязи з тим. — Не треба, здаєсь і говорити, що вість та обчислена лиш на сензацию та мабуть на якісь купецкі спекуляциї.

Жителї Тріполіса не хотять мира і противлять ся рішучо мировим переговорам Туреччини з Італією. Бувший тріполітаньский посол Надші приїхав до Константинополя та відбув в сій справі конференцию з мінїстром заграничних справ. Надші поінформував мінїстра про настрій Арабів до мира, котрий має Туреччина незадовго заключити. Надші заявив, що жителї Тріполітанії не згодять ся на мир некористний для Туреччини. На терені війни веде ся знов боротьба. Від 15 днів бомбардують Турки і Араби італїяньский табор під Дерною.

Аґітация за війною з Туреччиною веде ся в цїлій Сербії безперервно дальше. Сими днями уладили в Білгородї академики на головних улицях міста велику демонстрацию. Виголошено бесїди з зазивом до правительства, щоби взяло в оборону Сербів в Туреччині. Рівночасно радив народний конґрес, на котрім через акламацию принято резолюцию з зазивом до правительства, щоби оно зарядило загальну мобілізацию та зажадало від европейских держав автономії Македонії.

---

16)

В новочаснім Вавилонї

або

Париж, єго займавости і житє в нїм

(Написав К. В.)

(Дальше).

Париский реставрациї, париcкі кабарети і париcкі нори.

Я лишив ся сам один і не було иншої ради як лиш шукати поживи по реставрациях. І ось я пригадав собі давні добрі часи, коли то я що дня ходив до реставрациї і належав до постійних гостий. Тепер вже инакше: реставратор і кельнер мене не знають і я чужинець межи гістми. Не лиш длятого, що всї мої давні товариші розбрились по цїлім сьвіті, але й длятого, що то літо і ще ніхто не вернув з вакаций. Отже ходжу від одної гостинниці до другої, бо не можу якось привикнути до одної. Раз обідаю високо на горі на самім вершку Монмартр, в льокали з видами гори Монмартр, мальованими ще 20 або 30 літ тому назад. Від одинайцятої до дванайцятої обідають там робітники, пізнїйше приходять тзм артисти. Робітники обходять ся й без настільчика, але Messieurs les artistes („Месіє ле зартіст") дістають ще сервету. Постійні гостї дістають серветку в обручцї і зміняють єї раз на тиждень, але менї до кождого обіду дають сьвіжу, бо я не належу до постійних. Відтак ходжу до малої італїяньскої реставрациї, положеної також на самім вершку Монмартр, де можна дістати такі знамениті макароні, де сидить ся на розгойданих кріслах і при ще більше розгойданих столах і де не вільно нїчого сказати, бо ґаздиня зараз сварить.

Вчера прийшов я трохи завчасно і сів собі коло стола побіч двох робітників. Отсе красний звичай в романьских краях — тота демократична мішанина станів. В Римі і в Парижи обідають візники, робітники і пани в цилїндрах в однім і тім самім льокали. Того в Анґлії і Німеччині та й у нас нема. Они оба балакали про париcкі реставрациї а один з них розповідав, що оногди водив по місті якогось свояка, що приїхав з провінциї та хотів конче по паньски пообідати та зайшов з ним до одної із більших в Парижи реставраций, до реставрациї Дюваля (Duval). То правда — казав він — що там все дуже по паньски, але хоч там подвійно так великі ціни, то таки не їсть ся і там ліпше як тут.

Менї нагадали ся давні часи, коли то ми в одній малій реставрациї творили веселе товариство. Ми були панами в тій реставрациї, найліпший стіл під вікном належав до нас і горе чужинцеви, котрий би був відважив ся там сісти. Ми всї уважали то за обиду і як би кельнер не був єго прогнав, то ми би то зробили. Ми викрикували, сьміяли ся і співали, піяли як когути, кудкудакали як курки, ревіли як льви, мявкали, гавкали, іржали; ми бомбардували не лиш один другого, але й переходячі дами, котрі нам подобали ся, кульками з хліба, та виробляли всїлякі збитки а господареви давали як найменше заробити.

Ми їли самі такі страви, до котрих треба було богато хліба, отже потравку, т. зв. саджені яйця, компот зі сливок, бо при тім можна було хліб мачати. За 20, 25 найбільше за 30 су (один су значить 5 сот.) ми так понапихали ся, що вже нїчо не могло влїзти ся. Кельнер діставав 2 су напивного, але за то ми єму тикали, кликали єго по імени і він мав обовязок приносити пїпорциї такі великі як цїла, та сказати, яка котрого дня найліпша і найсьвіжійша печеня.

Що до походженя то наше товариство було дуже мішане: між нами був один справдешний шведский ґраф, котрий малював образи і займав ся артистичним гончарством а котрого специяльностию було виспівувати якусь шведску пісню, в котрій за кождою строфкою повтаряли ся одні і ті самі слова. Відтак належав до нас один маляр карикатурист. Той що дня по вечери відрисував двох або трох гостий. Дальше приходило двох Росиян, з котрих один був такий маленький як карлик а такий грубий як добре надутий бальон а другий знов високий як тополя а тонкий як тич

Аґентия болгарска заперечує рішучо донесеня о мобілізациї войск в полудневій Болгариї та о ухваленю війни з Туреччиною.

Новинки.

Львів, 29 серпня 1912.

— Затверджене вибору. Є. В. Цісар затвердив вибір кн. Алекс. Поніньского на презеса Ради повітової в Чесанові.

— Іменованя і перенесеня. П. Намістник переніс практиканта концептового ц. к. Намістництва Стан. Скалецкого зі Львова до Стрия. — Президия кр. Дирекциї скарбу іменувала офіцияла митового Йос. Табурского ревідентом митовим в IX кл. ранги в галицких урядах митових.

— З Дирекциї ц. к. академічної ґімназиї у Львові. Письменний іспит зрілости в осіннім речинци зачне ся 12 вересня, а устний іспит зрілости 18 вересня. Початок о год. 8 рано.

— З Кр. Шк. Союза. На засїданю дня 26 серпня іменовано в приватних укр. ґімназиях: пп.: Мих. Керницкого і Сем. Дорундяка до Яворова, Волод. Манулняка, дра Володимира Кіндрачука до Копичинець, Ґізелю Айхмілерівну до Долини, а Деметія Поповича перенесено з Копичинець до Долини.

— Руска Бурса ремісничо - промислова у Львові, ул. Руска 20 помістить сейчас 2 хлопців до науки кравецтва в Монахові (München). Хлопці мають бути інтеліґентного вигляду з укінченою що найменше народною школою, лїт 14—16 і здорові. Хлопець має мати з собою 4 пари біля, 2 убраня і малий куферок та дадуть запоруку, що не покинуть місця. Пожаданим було би, щоби се були хлопці з одної місцевости га знали бодай троха по німецки. Поданя з долученим шкільним сьвідоцтвом, метрикою і робітничою книжкою належить присилати до Заряду Бурси.

— Нещаслива пригода. З Радехова доносять: 70-лїтний Онуфрий Дуґкевич з Брандесівки ад Завидче малював дня 23 с. м. вікна в домі Володислава Дармолиньского в Купині брідского повіта. Нараз в наслідок неосторожности впав з вікна висоти півгора метра і забив ся на місци.

— Не удавав а збожеволів на правду капраль 30 полку Лукавский, котрий, як то ми оногди доносили, стріляв аж сїм разів з карабіна в касарни на Цитадели і не дав нікому до себе приступити. Лукавский вернув в понеділок досьвіта до касарні і мав на собі мундур поваляний кровю. Коли єго питали, від чого, сказав він, що то кров ішла єму з носа. Вернувши до касарні зголосив ся хорим і замкнув ся в комнаті на другім поверсї лївого крила Цитаделї і тут розпочав стрілянину. Ситуация сталась була грізною, бо Лукавский мав при собі 33 набої, то ніхто не міг приступити до божевільного, бо навіть і сторожа огнева, котра хотіла пустити на него струю студеної води, не могла єго досягнути.

Знайшлись однак два відважні а то якийсь Рудницкий і Скрент, котрим остаточно удало ся Лукавского зловити і зробити нешкідливим. Підчас коли Лукавский стріляв до Рудницкого і пожарника, котрий хотів пустити на него струю води, Скрент увійшов спокійно до комнати посвистуючи якусь пісню а відтак звичайним тоном зачав розмавляти з приятелем.

Лукавский успокоїв ся і зачав Скрентови диктувати якийсь лист, стоячи за ним з карабіном в руках. Підчас того лагодили ся другі, щоби Лукавского вхопити і звязати, що їм і удало ся. Як би не тоті приятелї Лукавского, Скрент і Рудницкий, то не вдіяла би була нічо і матір божевільного, котра також явила ся була в Цитадели. Божевільного відставлено до шпиталю.

Вість о цїлій тій подїї вичитав в ґазетах дорожкар Мойше Ляв і зголосив ся вчера по полудни на поліциї та подав, що в суботу около 11 год. вечером напав на зовсїм пяного Лукавского на улици Рейтана помічник фотоґрафічний Рудольф Фяйль і вирвавши єму баґнет, побив єго ним так сильно по голові, що Лукавского кров облила і він впав непритомний на землю, та здаєсь внаслідок того побитя і збожеволів. Позаяк ще й три инші сьвідки потвердили то, що Ляв сказав, то поліция арештувала вчера Роберта Файля і віддала єго до слїдчої вязниці.

— Дрібні вісти. Минулого тиждня занедужало у Львові на шкарлятину 28 осіб а померло 5. — В Болехівщині ширить ся дуже червінка а найбільше умирає дїтий від тої пошести. Село Тяпче майже цїле заражене сею пошестию. — Зі Стрия втік презес сіоньского товариства жидівского „Сіон", А. Кац, пофальшувавши векслї на кількадесять тисячів корон. — Зачувати, що австро-угорский банк постановив видати не лиш нові 100-коронові банкноти, але також і 20 коронові банкноти а то зі взгляду на дуже численні фальшиві, які появили ся в послїдних часах. — У львівскій вязниці сидить тепер аж 29 осіб, арештованих за шпіґуньство в користь Росиї. Росправа против них відбуде ся в осени.

— Огні. Підчас вчерашного богослуженя в церкві Успения Пр. Діви у Львові вибух огонь. Від зле уставленої запаленої сьвічки займила ся китиця штучних цьвітів. Огонь ще в пору загашено і переполоху не було ніякого а шкода незначна. — В домі при ул. сьв. Софії ч. 92 вибух тамтої ночи огонь. Від кухні займила ся бічна стїна сходової клітки. Сторожа пожарна, яка явила ся зараз на місци, загасила огонь. Шкода виносить 500 К.

— Тучі і повени. Дуже сильна туча з громами пересунула ся оногди по полудни над Стрием і наробила величезної шкоди. Вихор позривав криші на домі, де містить ся каварня „Брістоль", на паровім млині і на кількох будинках на передмістю Заплатин. Буря поломила також множество дерев, особливо в Алеї, що веде до двірця і в городах та повивертала стовпи телеґрафічні. — В послїдних днях були великі тучі і зливи в декотрих сторонах Анґлії і Німеччини. Так доносять з Льондону: Повінь викликана кількадневними зливами в ґрафстві Норфольк, прибрала величезні розміри. Шлях зелїзниці підмулило кілька миль здовж а в декотрих місцях вода таки повиривала пороги та позабирала мости. Рух до столиці зовсїм перерваний. Гості з місць купелевих не можуть дістати ся до міста. — З Берлина доносять, що в послїдних днях наробили там бурі величезної шкоди і понищили головно проводи телеґрафічні і телефонічні. — З Гаґи наспіла вість, що сторони міст Роттердаму

ка. Були ще один Анґлієць, два Американці, один Грек, один Ішпанець а від часу до часу показував ся ще й один Вірменин, котрий страшно відказував на султана. Не було нічого дивнїйшого як тота згода, яка панувала серед тої збиранини з цїлого сьвіта, особливо коли розходило ся о то, щоби зробити комусь якого збитка. Ми резонували о тих самих річах і особах, тїшили ся тими самими подіями, ділами і особами і всі мали дуже мало гроший а дуже богато дотепу.

Того рода реставрация як отся, яку я тут описав, то специяльність париска. Єсть то маленький льокаль, тісний, де з великою бідою може помістити ся двайцять або трийцять людий. Гості, кельнери і господар знають ся тут, та й чужинець, скоро він лиш підходить до товариства, почує ся небавком як у себе дома. Таких реставраций єсть в Парижи дуже богато, не лиш на Монмартр, в тій части, де мешкає найбільше всілякого рода артистів, але також в дільници Маре, де найбільший рух торговельний, коло банку і коло торговиць. Але надармо шукав би їх хто в богатій західній части міста. Там лиш пани і слуги і можна обідати та вечеряти хиба лиш з дуками та гордими богачами або їх льокаями а то одно і друге річ неприятна.

Специяльно париські суть також і ті реставрациї, де заходять лиш великі богачі, росийскі князї, спекулянти з Леванти та американьскі королї зелїзничі, котрі розкидають тисячками франків. В таких реставрациях платить ся за одну фляшку вина пятьсот франків, за одно циґаро двайцять франків. В одній з таких реставраций коло двірця сьв. Лазаря відбував ся недавно тому пир, на котрім подавано самі найдорожші страви, спроваджувані із заграниці як: яєчниця із струсиних яєць,— фоґош, рід сандача, риби, яка знаходить ся в угорских озерах — печеня з новозеляндского канґура, приправлений перцьом, — печений на рожни нанду (американьский струсь) — пашгети з печінки нанду — ярина з бананів — банани. За напитки до того пира не могло очевидно нїчо иншого служити як хиба лиш пиво і вино, бо що иншого годі було придумати.

При сїй нагоді може не від річи буде пригадати, які присмаки з'їдали Французи підчас облоги Парижа. В реставрациї Воасена на сам сьвятий вечер дня 24 грудня 1870 р. подавано слїдуючі страви: ярина зупа, риба із Секвани (велика рідкість), котлети з вовчого мяса з фасолькою, ґарнірований кіт і шість печених щурів, печеня з верблюжого мяса, леґуміна із сухарів уживаних на кораблях. Але то були часи, коли за одного крілика платило ся 40 франків а за одно маленьке і худе курятко треба було дати 35 франків. Масла і смальцю вже тоді не можна було дістати і Парижани зачали вже були їсти помади. А то ось як до того прийшло.

Париські фабриканти перфум і помад через облогу міста дуже потерпіли, бо не могли своїх виробів висилати за границю, отже мусїли застановити фабрикацию. То може й добре стало ся, бо многі з них мали на складі великі запаси смальцю, котрий тепер зачали продавати. Масла і смальцю було в місті вже так мало, що лиш ще за дуже великі гроші можна було єго дістати, платило ся вже в двайцятеро більше як ще пів року тому назад. Отже фабриканти помад продавали свої запаси смальцю по так високій цїнї і робили на тім добрі інтереси. Але остаточно вже й того смальцю не ставало, тоді старали ся они із готових вже зовсїм або з напів готових помад вибрати пахучі творива і так приготовити на продаж чистий смалець. З деякими пахощами удало ся їм то дуже добре, але з иншими не зовсїм. Піжмо н. пр. не дало ся зовсїм вибрати і запах все ще остав ся. Мимо того і такі більше або менше від пахощів очищені помади купували до їди, хоч вже значно менше за них платили. В реставрациях і каварнях продавано хлїб помащений такою помадою трохи дешевше, як хлїб помащений чистим смальцьом.

Тут згадати би ще про тоті штучні зупи, які виробляють в Парижи і продають в найпослїднїйших реставрациях найбіднїйшим людем. Як звістно, на добрій зупі або росолї плавають т. зв. очка з вивареного із мяса або кости товщу. Отже на тих очках основує ся фабрикация штучних зуп, котра для самих фабрикантів представляє незлий інтерес. Париські різники продають до більших реставраций значну скількість костий, котрі там виварюють на зупи і то не раз але два або й три рази. Кости ті закуповують відтак похатники, котрі ходять по лїпших домах і закуповують від служби всїлякі відпадки кухонні, які ще на щось можуть придати ся, та заносять їх до реставраций третої або й четвертої кляси а тут виварюють з них рід якогось „булїону". Звідси остаточно переходять тепер ті кости, вже по кілька разів добре виварювані, до т. зв. харчівень.

Тут наливають їх водою, додають соку з бураків, паленої цибулї, навіть паленого цукру і иншої подібної приправи та варять т. зв. консоме (consommé — зупу з добре вивареного мяса), котру бідні люди, що заходять до такої харчівні, з великим апетитом споживають. В такій зупі нема анї слїду якогось товщу, отже очка на ній не плавають. Щоби же надати їй очок то один з кухарів бере в рот ложку рибячого олїю, стулить добре губи і дує з цїлої сили на зупу і так скроплює єї тим олїєм. Від него пороблять ся очка на зупі, що роблять єї на око апетитнїйшою, ну, але видихайте здорові ті, що таку зупу їсте!

(Дальше буде).

і Утрехту навістили сими днями страшенні бурі.

— **Українське Закопане.** Під таким заголовком помістив „Wiek Nowy" з дня 21 с. м. слідуючу допись: Милю за Жабєм в принадній долині Черемоша положене село Криворівню можна би назвати українским Закопаним. Подібно як до Закопаного зїздять ся від давна жителі всїх частий Польщі, так до Криворівні починають зїздити ся на літо Українці з властивої України, стрічаючи ся з галицкими і буковиньскими Українцями. Криворівня не є ніякою кліматичною стациєю, дістати ся до неї досить трудно, бо з Ворохти треба їхати до неї фірою 7 миль в часі дощів дуже грязкою дорогою, на якій колеса стрягнуть по оси, мясо можна дістати аж в Жабю, а однак на літо зїздять ся ту найважнїйші личности з умового сьвіта України.

І так з поміж галицких Русинів приїздить ту від літ Іван Франко і основатель української народної демократиї, професор університету, родом з російскої України Михайло Грушевский, котрий побудував тут собі вілю, дальше визначний український етноґраф Гнатюк, літерат і директор приватної рускої ґімназиї в Городенці А. Крушельницкий, вкінци поет і переводчик многих творів з польскої мови на українську і з української на польску Твердохліб. З властивої України приїхав сего року до Криворівні, подібно як і в попереднім, один з найвизначнїйших українських новелістів, Коцюбіньский, котрого том новель під заголовком „В путах шайтана" появив ся перед кількома роками і в польскій мові. Коцюбиньский мешкає постійно в Харкові, був урядником в департаменті рільництва, покинув однак правительственну службу — бо Тов-о Шевченка надало єму постійну стипендию в квоті 2000 карб. річно — щоби посьвятити ся виключно літературі.

З Києва приїхав сюди найвизначнїйший побіч Філяньского поет молодої України, підписуючий ся „Олесь", Олександер Кандиба, нині редактор літературної части в „Літературно-науковім Вістнику", котрий зване поета лучить з фахом ветеринаря київскої міскої різниції. Крім сего з властивої України приїхав до Криворівні літерат Могиляньский і кілька осіб з інтелїґенції.

Сам факт, що до якоїсь там закутини на Гуцульщині зачинають зїздити ся Українці з Росиї, не є нічим незвичайним, в кождім однак разі має якусь звязь із зростом народної сьвідомости на властивій Україні.

Літературний рух оживив ся там в послідних роках, повстав ряд часописий, письменникам виплачує ся видавати свої твори, є двайцять кілька вандрівних українських театрів, які навіть платять авторам тантиєми, розвиває ся праця над осьвідомленем народа. Українці з Росиї зачинають зїздити ся до Галичини, щоби війти з галицкими Українцями в близші зносини, що знов вплине в певній мірі на скорше дозріване сьвідомости на Україні.

— **Лїцитация.** Дирекция зелїзниць держав них у Львові розписала лїцитацию на доставу виробів з міди, металїв резервових частий до машин і возів, як також виробів бляхарских на рік 1913.

Близші услівя і формулярі оферт можна дістати в бюрі IV. і V. Дирекциї від 1 до 19 вересня с. р. Оферти можна вносити до 20 вересня с. р. 12 години в полудне.

Телеґрами.

Горициа 29 серпня. Бувший австро-угорский амбасадор в Константинополи ґр. Каліс (Calice) помер тут нині рано.

Нов. Черкаск 29 серпня. Военний суд окружний засудив Авґученка, котрий зрабував 11.000 рублів в почтової філії в Самарі, на смерть.

Солунь 29 серпня. Після донесень валїго із Скопля велика товпа зворохоблених Арнаутів разом зі селянами із сторін Іпека впала до міста. Арнаути почали рабувати склепи і базари та викликали переполох. Власти не боронять жителїв міста.

Рим 29 серпня. До Аґ. Стеф. доносять з Триполїса, що ґубернатор ґен. Канева від'їхав на урльоп до Італії.

Льондон 29 серпня. Вчера перед полуднем наспіли з Норвіч телеграми з описом страшного спустошеня і великої нужди. Рух зелізниць зовсім перерваний, в руху торговельнім застоя, тисячі бездомних закватировано в школах і каплицях. В ріжних будинках вода дістала ся аж до середини комнат. Поліция ратує на лодках мешканців загрожених домів. Урядники водопроводів побоюють ся, що не стане води до питя і остерігають людий, щоби як найменше з ужитковували води, бо помпи внаслідок повени не функціонують. Шкоди в городах суть величезні; вигинули тисячі канарків, з котрих Норвіч славний. В двох місцях прогулькових прогульковці відтяті від полученя зелізничого.

Курс львівский.

Дня 28 серпня 1912	Платять К с	Жадають К с
I Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	676·—	684·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	412·—	418·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Ясм	535·—	540·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	464·—	472·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	—·—	—·—
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц.	97·—	97·70
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв.	97·20	97·90
4% листи застав. Банку краєв.	88·90	89·30
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	95·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ літ.	94·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	86·30	87·—
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінациині галицкі	96·30	97·—
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%.	95·50	96·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	86·—	86·70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	87·—	87·70
„ м. Львова 4% по 200 К.	85·50	86·20
IV. Льоси.		
Австрийскі черв. хреста (Курс віденський)	55·25	61·25
Угорскі черв. хреста (Курс віденський)	34·75	40·75
Італіянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденський)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденський)	82·—	88·—
Базиліка 10 К (Курс віденський)	31·25	35·25
Йошіф 4 К (Курс віденський)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденський)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·30	11·40
Рубель папероний	2·57	2·77
100 марок німецких	117·65	117·85
Доляр американьский	4·80	5·—

Надіслане.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи? Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Залчківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Ціна одного примірника 1 К 50 с.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·35, **2·05** §), **2·45** 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, **2·27**, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05*), 6·28 †), 7·58°), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. °) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче":

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29** *), **2·42**, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10*), **1·30**, **2·00**§), 5·40, 7·25†), **8·25**, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50**§), **2·15**, 5·30 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1·55**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слідуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче":

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1·36***), **2·00**, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).